

VALABILITATEA AUTORIZAȚIEI DE MEDIU/AUTORIZAȚIEI INTEGRATE DE MEDIU. CONSIDERAȚII PE MARGINEA MODIFICĂRILOR LEGISLATIVE ÎN MATERIE

Ramona DUMINICĂ

Lector univ. dr., Facultatea de Științe Economice și Drept,
Universitatea din Pitești

Abstract

Beyond the difficulties faced by our country in the implementation of the European Union's legislation in the area of environmental protection, legislative instability, the lack of predictability and accessibility of the norms in an area of special practical importance, as it is the case of the authorization for activities with a significant impact upon the environment, generates a feeling of uncertainty for the person aiming to begin or to continue an activity with impact upon the environment, as well as distrust in the continuity of the state activity.

Starting from the current legislative context and from the fact that, objectively, the subject of law is exposed to arbitrariness if he cannot know or often understand the rules of law to which he must obey, this article aims to clarify the issues related to the legislative changes in the last period regarding the validity of the environmental permits/integrated environmental permits.

Keywords: *legislative instability, environmental permit, integrated environmental permit, validity.*

Preliminarii

În iulie 2018 se modificau substanțial dispozițiile legale sub aspectul valabilității autorizațiilor de mediu, în sensul că prin O.U.G. nr. 75/2018¹ care a modificat și completat O.U.G. nr. 195/2005 privind protecția mediului², autorizația de mediu și autorizația integrată de mediu își vor păstra valabilitatea pe toată perioada în care beneficiarii lor obțin viza anuală.

---

¹ O.U.G. nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor, publicată în M. Of. nr. 631/2018.

² Publicată în M. Of. nr. 1196 din 30 decembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Aceste modificări au fost urmate de adoptarea unor acte de punere în aplicare, respectiv Ordinul Ministrului Mediului nr. 1171/2018³ și Ordinul Ministrului Mediului nr. 324/2019⁴ care detaliau procedura de aplicare a vizei anuale asupra autorizațiilor.

În aprilie 2019, O.U.G. nr. 75/2018 este declarată neconstituțională de Curtea Constituțională a României prin Decizia nr. 214/2019⁵, iar toate actele normative menționate mai sus și-au încetat efectele juridice pe data de 18 iulie 2019 – data expirării termenului de 45 de zile în care legiuitorul trebuia să intervină pentru a pune de acord dispozițiile declarate neconstituționale cu prevederile Constituției.

Pentru a înlătura consecințele Deciziei nr. 214/2019, a fost aprobată la data de 3.07.2019 de către Parlament o nouă lege de modificare și completare a art. 16 din O.U.G. nr. 195/2005 privind protecția mediului⁶. Aceasta a fost atacată la Curtea Constituțională, iar pe 9 octombrie 2019 Curtea a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate.

După tot acest adevărat „labirint” legislativ, pe 18 noiembrie 2019 a intrat în vigoare Legea 219/2019 pentru modificarea și completarea art. 16 din O.U.G. nr. 195/2005 privind protecția mediului⁷, act normativ care conține reglementări similare celor din O.U.G nr. 75/2018.

2. Noțiuni generale privind actele de reglementare în dreptul mediului

Conform O.U.G. nr. 195/2005, autoritățile competente pentru protecția mediului, cu excepția Gărzii Naționale de Mediu și a structurilor subordonate acesteia, conduc procedura de reglementare și emit, după caz, acte de reglementare, în condițiile legii.

Termenul de „reglementare” este folosit de legiuitor aici cu sensul de a acționa, a conduce, a elabora și a emite acte prin care se urmărește protejarea mediului în cadrul activităților economico-sociale. Sunt asemenea acte de reglementare, după

---

³ Ordinul nr. 1171/2018 privind aprobarea Procedurii pentru aplicarea vizei anuale a autorizației de mediu și autorizației integrate de mediu, publicat în M. Of. nr. 967 din 15 noiembrie 2018.

⁴ Ordinul nr. 324/2019 pentru modificarea și completarea anexei la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul mediului, nr. 1.171/2018 privind aprobarea Procedurii pentru aplicarea vizei anuale a autorizației de mediu și autorizației integrate de mediu, publicat în M. Of. nr. 283 din data de 12 aprilie 2019.

⁵ Curtea Constituțională a României, dec. nr. 214 din 9 aprilie 2019 referitoare la admiterea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor, precum și a O.U.G. nr. 75/2018 în ansamblul său, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 435 din 3 iunie 2019.

⁶ A se vedea http://www.cdep.ro/pls/proiecte/docs/2019/pr316_19.pdf.

⁷ Legea nr. 219/2019 pentru modificarea și completarea art. 16 din O.U.G. nr. 195/2005 privind protecția mediului, publicată în M. Of. nr. 925 din data de 15 noiembrie 2019.

cum precizează expres O.U.G. nr. 195/2005⁸ prin art. 2 alin. 2: decizia etapei de încadrare, aviz de mediu, acord de mediu, autorizație de mediu, autorizație integrată de mediu, autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră, autorizație privind activități cu organisme modificate genetic.

În procedura de reglementare a activităților cu impact asupra mediului, este absolut necesar să fie respectate și aplicate, printre altele, principiile dreptului mediului⁹ care au atât rol constructiv, cât și valorizator¹⁰, respectiv: principiul integrării cerințelor de mediu în celelalte politici sectoriale; principiul precauției în luarea deciziei; principiul acțiunii preventive; principiul reținerii poluanților la sursă; principiul „poluatorul plătește”; principiul conservării biodiversității și a ecosistemelor specifice cadrului biogeografic natural.

În literatura de specialitate, actele de reglementare, indiferent de denumirea purtată, sunt definite ca fiind „acte tehnico-juridice, instrumentate și emise conform unei proceduri speciale și care exprimă decizia autorităților competente în materie de mediu și stabilesc condiții pentru desfășurarea proiectelor, planurilor sau activităților, precum și drepturi și obligații pentru titularii acestora, din perspectiva asigurării protecției mediului și conservării naturii”¹¹.

Așadar, actele de reglementare sunt acte administrative de finalitate pentru protecția mediului, emise de autoritățile competente în materie după proceduri speciale care implică evaluarea impactului asupra mediului și luarea în considerare a rezultatelor sale în decizie, presupune asigurarea informării, consultării și participării publicului la luarea deciziei, dar și garantarea accesului publicului la justiție, rolul procesual acordat organizațiilor neguvernamentale și regimul special al răspunderii pentru prejudiciul ecologic. Toate aceste aspecte conferă regimului juridic al acestor acte o specificitate aparte reflectată, de exemplu în forma deciziei care trebuie să fie întotdeauna expresă, fiind inadmisibilă aprobarea în mod tacit, în modalitatea de modificare, suspendare a actului, în efectele limitate în timp ale acestuia¹² ș.a.

De aceea, se apreciază la nivel doctrinar că „eliberarea, reînnoirea, suspendarea, încetarea actelor de reglementare sunt supuse unui regim special, de drept al mediului, dreptul administrativ, având rolul de drept comun și gen proxim în raport de care se relevă diferența specifică”¹³.

⁸ Publicată în Monitorul Oficial al României nr. 1196 din 30 decembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

⁹ D. Marinescu, *Tratat de dreptul mediului*, Ed. Universul Juridic, București, 2010, p. 407.

¹⁰ Rolul constructiv se manifestă prin contribuția principiilor la crearea și modernizarea permanentă a normelor în materie, iar rolul valorizator constă în capacitatea lor de a pune în valoare și de a reglementa, sub forma normelor juridice, noi aspecte importante pentru protecția mediului. A se vedea: R. Dumnică, *Introducere în dreptul mediului*, Ed. Universitară, București, 2015, p. 48.

¹¹ M. Duțu, *Regimul juridic al actelor de reglementare privind protecția mediului*, în *Dreptul* nr. 12/2006, p.142-164; M. Duțu, A. Duțu, *Dreptul mediului*, ed. 4, Ed. C.H. Beck, București, 2014, p. 180.

¹² A se vedea: M. Duțu, A. Duțu, *Dreptul mediului*, ed. 4, Ed. C.H. Beck, București, 2014, p. 180; E. Lupan, *Tratat de dreptul mediului*, Ed. Ch. Beck, București, 2009, pp. 150-154.

¹³ M. Duțu, A. Duțu, *op. cit.*, pp. 180-181.

3. Autorizația de mediu. Noțiune și categorii

Legea-cadru definește autorizația de mediu ca fiind „actul administrativ emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului, prin care sunt stabilite condițiile și/sau parametrii de funcționare al unei activități existente sau al unei activități noi cu posibil impact semnificativ asupra mediului, obligatoriu la punerea în funcțiune”¹⁴.

Autorizația de mediu, considerată „instrument juridic de aplicare a principiului prevenției, fundamental pentru dreptul mediului”¹⁵, prezintă un caracter de sinteză, în sensul că se emite ulterior obținerii celorlalte avize, acorduri, autorizații, după caz, ale autorităților competente, potrivit legii.

Un tip de autorizație este autorizația integrată de mediu, respectiv actul tehnico-juridic emis de autoritățile competente, conform dispozițiilor legale în vigoare privind prevenirea și controlul integrat al poluării. O astfel de autorizație poate fi emisă pentru una sau mai multe instalații ori părți ale acesteia, situate pe același amplasament și exploatate de același operator¹⁶.

OUG nr. 195/2005 mai prevede încă două tipuri de autorizații: autorizația privind activități cu organisme modificate genetic și autorizația privind emisiile de gaze cu efect de sera. Din dispozițiile legale rezultă că autorizația privind activități cu organisme modificate genetic este actul administrativ emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului care reglementează condițiile de introducere deliberată în mediu și/sau pe piață a organismelor modificate genetic și pentru utilizarea în condiții de izolare a microorganismelor modificate genetic, iar autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră este actul administrativ emis de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, prin care se stabilesc obligațiile privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de sera și obligația de a returna anual în conturile din Registrul unic al emisiilor de gaze cu efect de seră un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu cantitatea de emisii de gaze cu efect de seră, monitorizate și verificate pentru anul anterior.

Potrivit reglementărilor în vigoare¹⁷, funcționarea fără autorizație de mediu este interzisă pentru activitățile care fac obiectul procedurii de autorizare din punct de vedere al protecției mediului. De asemenea, funcționarea fără autorizație integrată de mediu este interzisă pentru activitățile supuse legislației privind prevenirea și controlul integrat al poluării.

¹⁴ Art. 2 alin. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului.

¹⁵ M. Duțu, *Probleme actuale ale regimului juridic al autorizației de mediu*, în *Dreptul* nr. 6/2017, p. 115.

¹⁶ Pentru dezvoltări, a se vedea: D. Marinescu, *op. cit.*, pp. 414-415; A. Dușcă, *Dreptul mediului*, Ed. Universul Juridic, București, 2014, pp. 235-236; A. Barbu Ilie, *Dreptul mediului*, Ed. CH. Beck, București, 2017, p. 278, R. Duminița, *Introducere în dreptul mediului*, Editura Universitară, București, 2015, pp. 129-135 ș.a.

¹⁷ Art. 13 alin. 3 și alin. 4 din OUG 195/2005 privind protecția mediului.

4. Valabilitatea autorizației de mediu. Modificări aduse prin O.U.G. nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor

Până la intrarea în vigoare a O.U.G nr. 75/2018 care a modificat și completat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului¹⁸, autorizația de mediu era valabilă 5 ani, iar autorizația integrată de mediu era valabilă 10 ani. Prin excepție, autorizațiile de mediu emise cu program pentru conformare erau valabile pe toată perioada derulării programului, dar nu mai mult de 60 de zile de la data scadență de realizare a ultimei măsuri din programul respectiv.

Conform modificărilor legislative aduse prin O.U.G nr. 75/2018, autorizația de mediu și autorizația integrată de mediu își păstrează valabilitatea pe toată perioada în care beneficiarii lor obțin viza anuală.

În aceste condiții, nu mai era obligatorie solicitarea reautorizării și obținerea unei noi autorizații, fiind însă necesară vizarea anuală a autorizației existente.

În baza O.U.G. nr. 75/2018 a fost emis Ordinul nr. 1171/2018 privind aprobarea Procedurii pentru aplicarea vizei anuale a autorizației de mediu și autorizației integrate de mediu¹⁹ și Ordinul nr. 324/2019 pentru modificarea și completarea anexei la Ordinul viceprim-ministrului, ministrului mediului, nr. 1171/2018 privind aprobarea Procedurii pentru aplicarea vizei anuale a autorizației de mediu și autorizației integrate de mediu („Ordinul nr. 324/2019”)²⁰ care detaliază procedura de aplicare a vizei anuale asupra autorizațiilor.

Potrivit art. 2 din Ordinul Ministerului Mediului nr. 1171/2018, autoritățile competente să aplice sau să respingă viza anuală sunt Ministerul Mediului și, respectiv, Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării” pentru autorizațiile de mediu și autorizațiile integrate de mediu care intră în sfera de competență a acestora.

În ceea ce privește viza anuală cerută pentru autorizațiile de mediu și autorizațiile integrate de mediu care nu intră în sfera de competență a Ministerului Mediului și Administrației Rezervației Biosferei "Delta Dunării", aceasta se aplică de către Agenția Națională pentru Protecția Mediului sau se delegă de către aceasta către agențiile pentru protecția mediului prin decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Protecția Mediului.

Solicitarea vizei se va face în fiecare an cu respectarea unui termen de minimum 60 de zile înainte de ziua și luna în care a fost emisă autorizația de mediu sau autorizația integrată de mediu. La rândul său, Ordinul nr. 324/2019 stabilea posibilitatea operatorilor economici ale căror autorizații urmau să expire în perioada

¹⁸ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 631/2018.

¹⁹ Publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 967 din 15 noiembrie 2018.

²⁰ Publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 283 din data de 12 aprilie 2019.

1 ianuarie – 31 august 2019 să solicite viza anuală începând cu anul 2020, precum și posibilitatea operatorilor economici ale căror autorizații expirau în perioada 1 septembrie – 31 decembrie 2019 să solicite viza anuală începând cu anul 2019.

5. Decizia Curții Constituționale nr. 214/2019. Efecte

În ședința din 9 aprilie 2019, Curtea Constituțională a dezbătut obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor.

Cu majoritate de voturi, Curtea a constatat prin Decizia nr. 214/2019²¹ faptul că atât Legea pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor, precum și O.U.G. nr. 75/2018 sunt neconstituționale.

Motivele de neconstituționalitate nu s-au referit la aspectele de fond ale actului normativ, ci au fost extrinseci, vizând modalitatea de adoptare a actului²².

Potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (1) din Constituție și ale art. 31 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale²³, în cazul în care Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea unor dispoziții din legile și ordonanțele în vigoare, Parlamentul este obligat ca în termen de 45 de zile de la publicarea deciziei instanței constituționale să pună de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept, iar în lipsa reacției legiuitorului, dispozițiile normative constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice²⁴.

În consecință, prin încetarea efectelor juridice ale O.U.G. nr. 75/2018, art. 16 din O.U.G. nr. 195/2005 a revenit la forma anterioară modificării sale. În concret, în perioada cuprinsă între 3 iunie 2019 și 18 noiembrie 2019 – când a intrat în vigoare Legea nr. 219/2019, autorizațiile au fost supuse termenelor de valabilitate de 5 ani în cazul autorizațiilor de mediu și de 10 ani în cazul autorizațiilor integrate de mediu, excluzându-se condiția obținerii vizei anuale.

Totodată, a fost eliminat noul alin. (24) al art. 16 din OUG nr. 195/2005, introdus de OUG nr. 75/2018, care prevedea posibilitatea modificării autorizațiilor doar în măsura în care se solicita revizuirea acestora.

Declararea neconstituțională a prevederilor art. 16 din O.U.G. nr. 196/2005 a atras și încetarea efectelor actelor ulterioare emise pentru punerea sa în aplicare,

²¹ M. Of. nr. 435 din 3 iunie 2019.

²² A se vedea Curtea Constituțională, dec. nr. 214/2019, publicată în M. Of. nr. 435 din 3 iunie 2019.

²³ Republicată în M. Of. nr. 807 din 03 decembrie 2010.

²⁴ Pentru dezvoltări, a se vedea D. C. Dănișor, *Drept constituțional și instituții politice, vol. 1, Teoria generală*, Ed. C.H. Beck, București, 2007, pp. 717-718.

respectiv Ordinul nr. 1171/2018 și Ordinul nr. 324/2019. Astfel, în acest context legislativ, agenții economici ale căror autorizații au expirat sau urmau a expira în scurt timp au fost puși în mare dificultate. Pentru a evita eventuale sancțiuni pe motivul lipsei autorizației de mediu/integrate de mediu, agenții care s-au găsit într-o asemenea situație au fost obligați să inițieze procedura de reautorizare.

6. Decizia Curții Constituționale nr. 214/2019 privind Legea nr. 324/2019 de modificare și completare a art. 16 din O.U.G. nr. 195/2005 privind protecția mediului

În vederea închiderii proceduri de infringement declanșate de Comisia Europeană împotriva României pentru neaplicarea unitară a procedurilor de reglementare, precum și a celor declanșate pentru cazurile de funcționare a unor operatori economici fără autorizație/autorizație integrată de mediu valabilă, Parlamentul României a adoptat în data de 3.07.2019, Legea nr. 324/2019 privind modificarea și completarea art. 16 din O.U.G. nr. 195/2005 privind protecția mediului²⁵.

Potrivit dreptului Uniunii Europene, mai exact în conformitate cu art. 4 alin. (1) din Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării)²⁶, „Statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a se asigura că nicio instalație sau instalație de ardere, instalație de incinerare a deșeurilor sau instalație de coincinerare a deșeurilor nu este exploatată fără autorizație”. De asemenea, art. 5 alin. (2) prevede că „Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că procedurile și condițiile de acordare a autorizației sunt pe deplin coordonate în cazul în care sunt implicate mai multe autorități competente sau mai mulți operatori sau, dacă se acordă mai mult de o autorizație, pentru a se garanta o abordare integrată eficientă de către toate autoritățile competente implicate în această procedură”, iar art. 16 alin. (2) din Directivă stabilește că „frecvența monitorizării [...] se stabilește de către autoritatea competentă în autorizația acordată fiecărei instalații sau prin reguli generale obligatorii”.

În acest context, având în vedere totodată și necesitatea de a contracara efectele Deciziei Curții Constituționale nr. 214/2019, intervenția legiuitorului în materie apare ca fiind oportună și subsumată politicii unionale în domeniul protecției mediului.

După cum se arată în expunerea de motive care însoțește actul normativ, „sistemul de autorizare propus va conduce la respectarea condițiilor de mediu de

²⁵ http://www.cdep.ro/pls/proiecte/docs/2019/pr316_19.pdf.

²⁶ Transpusă în legislația națională prin Legea nr. 278/2013 privind emisiile industriale, cu modificările și completările ulterioare, publicată în M. Of. nr. 671 din 1.11.2013.

către operatorii economici, dat fiind că cel puțin o dată pe an, aceștia vor fi supuși verificărilor de conformare, verificărilor de funcționare și verificărilor referitoare la menținerea calității mediului la starea inițială²⁷. Totodată, se mai susține că prin modificarea intervenită se vor reduce „costurile operatorilor economici, care nu mai trebuie să parcurgă proceduri complexe de obținere a unei noi autorizații integrate de mediu din cauza necesității prezentării unor documentații ample”²⁸.

Astfel, Legea nr. 324/2019 prevedea că autorizația de mediu și autorizația integrată de mediu își păstrează valabilitatea pe toată perioada în care beneficiarii lor obțin viza anuală. Ca atare, era eliminată din nou perioada de valabilitate de 5/10 ani pentru autorizațiile de mediu/autorizațiile integrate de mediu.

Noua reglementare a fost atacată la Curtea Constituțională, iar pe 9 octombrie 2019 Curtea a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate, constatând astfel că Legea este constituțională²⁹.

Autorii excepției de neconstituționalitate au susținut că soluția legislativă cuprinsă în art. II al Legii încalcă principiul securității juridice și al neretroactivității legii consacrate la art. 1 alin. (5) și art. 15 alin. (2) din Constituție, precum și principiul egalității în fața legii prevăzut de art. 16 din Constituție deoarece instituie un tratament discriminatoriu în privința operatorilor economici care au obținut autorizațiile înainte de intrarea în vigoare a noii legi, tratamentul juridic fiind diferit în funcție de momentul autorizării³⁰.

Ca urmare a examinării obiecției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a reținut că legiuitorul a reglementat aplicarea imediată a noilor dispoziții și că legea conține norme tranzitorii, susținând că „opțiunea legiuitorului român de a adapta sistemul de autorizare la noile realități sociale și economice sub aspectul reevaluării continue, periodice și sistematice apare ca fiind nu doar justificată, ci și necesară și oportună. O atare modificare nu produce însă nicio consecință asupra valabilității autorizațiilor de mediu și a autorizațiilor integrate de mediu deja emise, valorificarea acestora urmând a se realiza în concordanță cu noile dispoziții legale”³¹. De asemenea, Curtea a concluzionat referitor la presupusa încălcare a art. 16 din Constituție că „Tratamentul diferit stabilit de lege este urmarea situațiilor diferite în care titularii autorizațiilor se situează ca efect al atitudinii active sau pasive sub aspectul formulării cererii de modificare a termenului de valabilitate a autorizațiilor de mediu și a autorizațiilor integrate de mediu, iar nu consecința unei

²⁷ <http://www.cdep.ro/proiecte/2019/300/10/6/em441.pdf>.

²⁸ <http://www.cdep.ro/proiecte/2019/300/10/6/em441.pdf>.

²⁹ Curtea Constituțională a României, Decizia nr. 594/2019 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind modificarea și completarea art. 16 din O.U.G. nr. 195/2005 privind protecția mediului, publicată în M. Of. nr. 910 din 11 noiembrie 2019.

³⁰ A se vedea <http://www.cdep.ro/proiecte/2019/300/10/6/316sesiz.pdf>.

³¹ Curtea Constituțională a României, dec. nr. 594/2019 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind modificarea și completarea art. 16 din O.U.G. nr. 195/2005 privind protecția mediului, publicată în M. Of. nr. 910 din 11 noiembrie 2019.

opțiuni a legiuitorului, transpusă în norma legală, care să poată fi supusă controlului de constituționalitate”. Mai mult, Curtea a statuat constat în jurisprudența sa³² cu valoare de principiu că „egalitatea în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite”.

În consecință, Curtea a respins obiecția de neconstituționalitate, iar noul act a fost trimis spre promulgare.

Conform art. 77 din Constituție, înainte de promulgare, Președintele poate să ceară Parlamentului, o singură dată, reexaminarea legii. Dacă Președintele a cerut reexaminarea legii ori dacă s-a cerut verificarea constituționalității ei, promulgarea legii se face în cel mult 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare sau de la primirea deciziei Curții Constituționale, prin care i s-a confirmat constituționalitatea.

Prin urmare, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 219/2019, au rămas aplicabile în materie dispozițiile cuprinse în art. 16 din O.U.G. nr. 195/2005 privind protecția mediului conform cărora autorizațiile de mediu erau valabile pentru o perioadă de 5 ani și pentru o perioadă de 10 ani în cazul autorizațiilor integrate de mediu.

7. Situația actuală - Legea 219/2019 pentru modificarea și completarea art. 16 din O.U.G. nr. 195/2005 privind protecția mediului

Într-un final, pe 18 noiembrie 2019 a intrat în vigoare Legea nr. 219/2019³³ prin care sperăm să se pună punct acestei perioade de instabilitate legislativă.

Similar dispozițiilor din anul 2018, noul act prevede în art. I modificarea art. 16 din O.U.G. nr. 195/2005 în sensul că autorizația de mediu și autorizația integrată de mediu își păstrează valabilitatea pe toată perioada în care beneficiarii lor obțin viza anuală.

Aplicarea vizei anuale are scopul de a confirma faptul că titularul desfășoară activitatea în aceleași condiții pentru care a fost emisă autorizația de mediu sau autorizația integrată de mediu și că nu au intervenit modificări care să afecteze condițiile stabilite prin actele de reglementare.

În ceea ce privește autoritățile competente să aplice viza anuală, noile prevederi stabilesc că viza se va aplica de către Ministerul Mediului și, respectiv, Administrația Rezervației Biosferei «Delta Dunării» pentru autorizațiile de mediu

---

³² Curtea Constituțională a României, dec. nr. 127/2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor O.U.G. nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, în ansamblul său, și, în special, ale art. 4 și art. 6 din aceeași ordonanță de urgență, publicată în M. Of. nr. 433 din 9 iunie 2016.

³³ Legea nr. 219/2019 pentru modificarea și completarea art. 16 din O.U.G. nr. 195/2005 privind protecția mediului, publicată în M. Of. nr. 925 din data de 15 noiembrie 2019.

și autorizațiile integrate de mediu care intră în sfera de competență a acestora. Pentru autorizațiile de mediu și autorizațiile integrate de mediu care nu intră în sfera de competență a Ministerului Mediului și Administrației Rezervației Biosferei «Delta Dunării», viza anuală se aplică de către Agenția Națională pentru Protecția Mediului sau se delegă de către aceasta către autoritățile competente pentru protecția mediului.

De asemenea, se prevede în art. II obligativitatea obținerii vizei anuale atât pentru autorizațiile de mediu și autorizațiile integrate de mediu care sunt emise la data intrării în vigoare a noii legi, cât și pentru cele emise ulterior.

Referitor la valabilitatea autorizațiilor de mediu și a autorizațiilor integrate de mediu emise la data intrării în vigoare a noii legi, aceasta se poate modifica la cererea titularilor, în sensul menținerii valabilității acestor acte de reglementare pe toată perioada în care titularul obține viza anuală. Pentru o asemenea situație, nu este necesar să se solicite și să se parcurgă procedura de obținere a unei noi autorizații/autorizației integrate de mediu.

În ipoteza în care titularul nu solicită modificarea valabilității, acesta are obligația ca, înainte cu cel puțin 6 luni de la expirarea valabilității actului de reglementare, să solicite emiterea unei noi autorizații în termenele prevăzute de legislația în vigoare, chiar dacă pe parcursul termenului de valabilitate a obținut viza anuală.

Procedura de aplicare a vizei anuale și quantumul tarifului perceput pentru aplicarea vizei anuale se vor stabili prin ordin al autorității publice centrale pentru protecția mediului.

Concluzii

Chiar dacă apreciem ca fiind justificată și necesară intervenția legiuitorului în materia valabilității autorizațiilor de mediu, nu putem să nu criticăm procesul de adoptare a acestor noi reglementări. Toate modificările intervenite într-o perioadă scurtă de timp urmate de declararea neconstituționalității acestora, de adoptarea unor noi reglementări supuse la rândul lor controlului de constituționalitate, ne determină să afirmăm că ne aflăm într-un labirint juridic de unde cu greu reușește să iasă chiar și specialistul în drept. Caracterul complex și numărul mare al modificărilor legislative, declanșează în mintea subiectului de drept un sentiment de nesiguranță. În general, toate dese modificări ale legilor, indiferent că intervin înainte sau după intrarea legii în vigoare, generează imprevizibilitate și nu fac decât să atragă neîncrederea în continuitatea activității statale. Indiferent că este vorba despre tehnica sau procedura legislativă, de rolul mecanismelor de control și de evaluare în elaborarea legii, organismele implicate în activitatea de legiferare trebuie să aibă ca deziderat spre care să tindă cel puțin trei aspecte ce se între-pătrund: securitatea juridică, simplificarea legislativă și eficientizarea legislației, mai ales în domeniul protecției mediului – „obiectiv de interes public major”.